

[Finansministeren.]

til en Pris paa 70 Øre, saaledes at der nu ikke mere er nogen Margin. De 60 Øre er den Kalkulationspris, jeg fik oplyst, før jeg fremlagde dette Lovforslag, og efter hvad jeg har faaet at vide for en halv Time siden, er der ikke siden sket nogen væsentlig Forandring; der kan være Svingninger paa 1 Øre i den ene eller den anden Retning fra Tid til anden, men der er altsaa ikke i dette Øjeblik Grundlag for en ny Nedsættelse. Skulde det blive Tilfældet senere, vil det naturligvis være mig kært.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen spurgte, om der var praktiske Muligheder for at sondre mellem Benzin til Erhvervs- og Privatkørsel. Det ærede Medlem vil sikkert fra sin egen Funktionstid i det Embede, jeg i Øjeblikket beklæder, vide, at noget saadant er meget vanskeligt. Jeg har i øvrigt drøftet det med Ministeriets Embedsmænd, og det vil næppe være praktisk gennemførligt uden et meget kompliceret Administrationsapparat at holde to Benzinafgifter. Det vil ikke kunne hindres, at Benzin, der er beregnet til den ene Slags Forbrug, i større eller mindre Omfang bliver anvendt til den anden Slags, saa jeg tror desværre, at det er praktisk ugerligt; men jeg skal gerne paa den givne Foranledning igen drøfte Spørgsmaalet med Ministeriets Embedsmænd. Det Omraade, hvor man lettest kan sondre, er formentlig selve Vognene, hvor man altsaa gennem Kørselsafgiften kan differentiere mellem forskellige Arter af Vogne.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen kunde have ønsket en større Afgift til Staten; det var paatænkt, sagde han, i hans Funktionstid, og han spurgte i denne Forbindelse, om jeg havde gjort mig visse Overvejelser om, hvordan Kommunerne skulde blive i Stand til at tilbagebetale de 96 Mill. Kr., de havde faaet i Forskud af Staten. Jeg skal dertil sige, at der jo utvivlsomt vil blive rigelig Anvendelse ogsaa for den nu foreslaaede forhøjede Afgift til selve Kommunernes Vejudgifter i de nærmest kommende Aar. Saafremt man bliver ved at beholde denne Benzinafgift i flere Aar, er det imidlertid muligt, at den senere vil give et saadant Overskud — det er vel sandsynligt —, at der vil kunne tilbagebetales noget af de 96 Mill. Kr. Men hvornaar dette kan ske, vil naturligvis afhænge af, hvor store Benzintilførsler der kommer; dette Spørgsmaal skal jeg senere vende tilbage til.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup omtalte den i sin Tid meget diskuterede Benzin-

Femøre og udtalte, at det i og for sig kunde have været ønskeligt, om Staten kunde have ladet denne Afgift overføre til Kommunerne. Jeg skal dertil sige, at jeg naturligvis i og for sig gerne havde set, at man kunde give Afkald paa denne Femøre. Jeg har imidlertid — og lad dette være Svar ogsaa til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, der tværtimod havde ønsket en Forhøjelse af Statens Benzinafgifter — ment det rigtigt foreløbig saa vidt muligt ikke at ændre noget ved nogen af de Skatter og Afgifter, der tilfalder Staten. Som det tidligere er blevet sagt fra Regeringens Side, vil vi søge at faa et Overblik over Statens finansielle Forhold i den kommende Tid, og jeg mener ikke, at man bør foregribe disse Overvejelser ved allerede nu at ændre Statsskatterne i den ene eller den anden Retning. I øvrigt sidder der jo ogsaa en Skattekommission, som skal overveje disse Ting, og jeg har allerede iværksat Bestræbelser for at faa Arbejdet i denne Kommission fremskyndet. Men saafremt der bliver Mulighed for siden at give Afkald paa noget af Benzinafgifterne, ser jeg det naturligvis gerne.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte, om jeg kunde oplyse, hvor store Benzinbeholdninger vi havde, og hvad Forbruget er for Tiden. Benzinbeholdningerne er jeg desværre ikke i Stand til at give nogen bestemt Oplysning om. Jeg kan sige, at Forbruget i Øjeblikket med de Kørseltilladelser og Benzintildelinger, der gives, er omtrent 7 Mill. Liter pr. Maaned, hvilket er ca. en Femtedel af, hvad det var i den sidste Tid før Krigen, og saa vidt jeg ved, har man med dette Forbrug sikret Forbruget et Par Maaneder frem i Tiden; derefter vil det afhænge af senere Tilførsler.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte ogsaa om Aftrapning af Benzinbeskatningen, altsaa en forskellig Beskatning af Benzin til forskellige Formaal. Det Spørgsmaal har jeg allerede været inde paa. Naar det ærede Medlem antydede, at man maaske burde nøjes med at lade Loven gælde til 31. Marts 1946, skal jeg dertil svare, at det oprindelig var min Tanke at lade den gælde et Aar, som man jo saa ofte har gjort det med midlertidige Afgiftslove — det vilde sige til saadan noget som November Maaned 1946; men jeg kom efter Drøftelser med forskellige til det Resultat, at det var ønskeligt at lade den udløbe med Ugangen af et Finansaar, og paa denne Maade er Tidspunktet 31. Marts 1947 blevet til. Jeg kan om Tidspunktet 31. Marts 1946 sige, at det vilde jo være en overordentlig kort Gyldig-